

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات چند نژاد دامی سیستان نسبت به سایر نژادهای دامی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

مرتضی اصغری مقدم - مربی گروه علوم دامی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

گاو سیستانی بهترین نژاد گاو گوشتی ایران و بومی منطقه زابل می باشد. دارای کوهان نسبتاً بزرگ بوده که بافت آن از گوشت و چربی بشکل مرمری (marbling) تشکیل یافته است. کوهان گاوهای نر تقریباً 3-4 برابر بزرگتر از کوهان گاوهای ماده می باشد. بطور میانگین کل افزایش وزن روزانه در این گروه های سنی $88/98 \pm 1234$ گرم می باشد که حداقل آن 4009 گرم و حداکثر آن 1008 گرم می باشد. میانگین تولید شیر روزانه 4/5-5 لیتر در منطقه می باشد ولی در شرایط تغذیه خوب این میزان به 8 لیتر می رسد. درصد چربی شیر 6درصد می باشد. طبق تحقیقات بعمل آمده میانگین وزن بدن گاوهای نر تخمی 620 کیلوگرم و گاوهای ماده 400 کیلوگرم است. راندمان لاشه بیش از 65 درصد می باشد. طبق تحقیقات بعمل آمده میانگین طول مدت آبستنی در گاو سیستانی $287/9 \pm 6/67$ روز و متوسط طول مدت شیر دهی 170 روز است. گوسفند بلوچی بومی منطقه سیستان می باشد و در سراسر کشور خصوصاً بخش شرقی کشور پراکنده است و پرجمعیت ترین گوسفند کشور می باشد این نژاد تردترین گوشت را در بین گوسفندان ایران دارد. دارای صفت برجسته ای از جمله تولید پشم مرغوب که مناسب برای قالی بافی بوده و این نژاد توان مقاومت بالا در برابر تنش های گرمایی و کمبودات مواد غذایی و همچنین با مساعد شدن محیط دوقلو زایی نزدیک به 35 درصد دارد. مرغ خزک این مرغ نیز بومی منطقه زابل می باشد، و با توجه به کوچک بودن پاهای این نژاد آن را به خزندگان شباهت داده اند و نام خزک را برای آنها گذارده اند. این نژاد از نظر تولید تخم مرغ و در صد باروری آن از اهمیت فراوانی برخوردار است. میانگین تولید تخم مرغ در طول سال بین 90 تا 100 عدد می باشد. میانگین وزن زنده بالغ این نژاد 1.5-2.5 کیلو گرم می باشد.

کلمات کلیدی:

گاو سیستانی، گوسفند بلوچی، مرغ خزک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/360047>

